

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318204009
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318204009.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom predsedníčky JUDr. Andrey Vyskočovej a členov senátu JUDr. Terézie Mecelovej a JUDr. Pavla Laczu, v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna č. 48, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna č. 48, P.O. BOX 205, proti žalovanému v 1. rade: Music Club, s.r.o., IČO: 44 109 423, so sídlom Diakovce č. 194, žalovanému v 2. rade: I. B., nar. XX.X.XXXX, bytom J. č. XXX, t.č. bytom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o zaplatenie 1.257,67 Eur s prísl., o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21. mája 2019 č.k. 15Cb/10/2018-145, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť VÚB Leasing, a.s.) žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 30.4.2018 žiadal, aby súd uložil povinnosť žalovaným v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1.257,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 257,67 Eur od 8.9.2015 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 15Cb/10/2018-52 zo dňa 7.8.2018, právoplatným dňom 3.9.2018 vyhovel návrhu doručenom súdu dňa 22.8.2018 na zmenu strany sporu, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom daného konania, pričom novým jej vlastníkom sa stala spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.257,67 Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 8.9.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká plniť druhému v rozsahu tohto plnenia a výrokom II., že súd žalobcovi priznáva plnú náhradu trov konania.

4. Súd uviedol, že po otvorení pojednávania vytýčeného na deň 21.5.2019 zistil, že osobne sa nedostavila ani jedna zo strán sporu. Právny zástupca žalobcu svoju ako aj žalobcovu neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil a súhlasil, aby súd vo veci konal a rozhodol aj v ich neprítomnosti. Žalovaní doručenie predvolania mali riadne vykázané, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnili, o odročenie pojednávania nepožiadali. Na pojednávanie sa dostavila podpredsedníčka Občianskeho združenia Centrum správnej pomoci Galanta, ktorá do spisu založila plnomocenstvo, ktorým bola splnomocnená v konaní na zastupovanie žalovaného v 2. rade. Súd na pojednávaní dňa 21.5.2019 uznesením nepripustil zastúpenie žalovaného v 2. rade Občianskym združením Centrum správnej pomoci Galanta so sídlom Galanta, Staničná 1702/10 z dôvodu nesplnenia podmienok spotrebiteľského sporu podľa §§ 290 a 291 ods. 1 C.s.p. (v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah). Súd potom pojednával v neprítomnosti strán sporu.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: Zmluva a zmluva o zabezpečení č. 120136268 zo dňa 13.9.2013, Všeobecné obchodné podmienky VOP V_01_2013, kúpna zmluva č. 120136268, protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla s príslušenstvom, splátkový kalendár, Oznamenie o vyhlásení splatnosti úveru, Oznamenie o realizácii zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, faktúry, Dohoda o pristúpení k záväzku č. 120136268, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav veci:

6. Súd prvej inštancie mal za to, že právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 13.9.2013 so žalovaným v 1. rade Zmluvu a zmluvu o zabezpečení č. 120136268, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver na kúpu motorového vozidla vo výške 4 953,80 Eur s tým, že žalovaný v 1. rade sa zaviazal predmetný úver splatiť prostredníctvom 48 mesačných splátok vo výške po 159,46 Eur. Ročná úroková sadzba ako aj RPMN predstavovala 25,90 % (priemerná hodnota RPMN 20,76 %). Žalovaný v 1. rade však svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy - splácať poskytnutý úver riadne a včas si neplnil. Dohodou o pristúpení k záväzku č. 120136268 zo dňa 13.9.2013 sa žalovaný v 2. rade stal dlžníkom popri žalovanom v 1. rade, avšak ani tento povinnosť splácať úver riadne a včas neplnil, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a realizácii zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Po realizácii tohto prevodu zostal žalovaným dlh, ktorý si právny predchodca uplatnil podanou žalobou. V priebehu konania došlo k postúpeniu uplatnenej pohľadávky, ktorej vlastníctvo prešlo na žalobcu.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade (zmluva a zmluva o zabezpečení) a v 2. rade (dohoda o pristúpení k záväzku) vznikol záväzkový vzťah, nakoľko medzi nimi došlo k platnému uzavretiu zmluvy a pristúpeniu k dlhu. Všetky listiny boli zmluvnými stranami riadne podpísané, čo mal súd preukázané z predložených listinných dôkazov. Na základe týchto listín boli žalovanému v 1. rade poskytnuté peňažné prostriedky, ktoré sa tento spolu so žalovaným v 2. rade zaviazal riadne a včas splatiť. Nakoľko žalovaní si svoju povinnosť riadne a včas neplnili, čím porušili svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti, stal sa splatným celý ich dlh, ktorý ani po znížení, v dôsledku realizácie zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, právnenému predchodcovi žalobcu neuhradili. Vzniknutý dlh žalovaní neuhradili ani žalobcovi, ktorý sa aktívne legitimovaným pre konanie stal v dôsledku postúpenia pohľadávky, ku ktorému došlo v priebehu konania. Oznamenie o postúpení pohľadávky bolo žalovaným riadne zaslané, čo mal súd opäť preukázané z predložených listinných dôkazov (podacie hárky zo dňa 24.10.2016). Súd podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovel, nakoľko bola podaná dôvodne. Uplatnený nárok pritom premlčaný nebol, nakoľko na jednorazovú úhradu dlžnej sumy boli žalovaní vyzvaní Oznamením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 8.5.2015, ktoré si títo prevzali dňa 13.5.2015, čo bolo preukázané vlastnoručne podpísanou doručenkou. V oznámení bola žalovaným na plnenie poskytnutá 30 dňová lehota od prevzatia listiny, teda do 13.6.2015, pričom žaloba bola na súd podaná 30.4.2018 a síce v 3-ročnej zákonnej premlčacej dobe. Okrem uplatnenej istiny bol žalobcovi priznaný aj nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške, nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania s peňažným plnením.

8. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p., podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobcovi ako úspešnej strane sporu, a preto súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

9. Žalovaní v 1. a 2. rade podali odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie a navrhli napadnutý rozsudok zrušiť ako zmätočný a nedôvodný a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a nové rozhodnutie. Odvolatelia svoje odvolanie odôvodnili s poukazom na odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ C.s.p. Odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie neodôvodnil ani skutočnosť, že žalovaný v rade 2. je vo výkone trestu odňatia slobody a bolo mu porušené ústavné právo, právo na spravodlivý proces, pretože sa nemohol na pojednávaní zúčastniť a vyjadriť k vykonávaným dôkazom. V konaní bola porušená zásada kontradiktórnosti. Odvolatelia majú za to, že pohľadávka žalobcu je sporná čo do dôvodu a výšky. Namietali, že žalobca získal bezdôvodné obohatenie tým, že žalovaný v 1. rade zaplatil časť kúpnej ceny za motorové vozidlo, ktoré mu bolo žalobcom doslova odcudzené. Namietali, že zmluva o zabezpečení č. 120136268, na základe ktorej žalobca mal poskytnúť žalovanému v 1. rade peňažné prostriedky v sume 4.953,80 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 25,90 %,

RPMN 25,90 % (priemerná RPMN 20,76 %), a to za účelom zakúpenia osobného motorového vozidla SUZUKI SX4 1,5 GLX Urban Line je zmluvou odporujúcou zákonu s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolateľov je nepravdivé tvrdenie žalobcu, že kúpnu zmluvou č. 120136268, v ktorej je uvedená presná špecifikácia osobného motorového vozidla, žalovaný v 1. rade nadobudol motorové vozidlo, spolu s protokolom o odovzdaní a prevzatí vozidla s príslušenstvom, pretože nikdy motorové vozidlo nenadobudol. Právny úkon predchodcu žalobcu v zmysle čl. 8 bod 8.3. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok č. V_01_2013, ktorým mal pristúpiť k vyhláseniu splatnosti úveru listom zo dňa 08.05.2015, pričom súčasťou uvedeného vyhlásenia bola faktúra - vyúčtovanie predčasného ukončenia zmluvy je neplatný. Nikdy nenastal podľa vyhlásenia splatnosti úveru výkon zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, pretože vlastníctvo k dotknutému motorovému vozidlu nikdy nebolo prevedené na žalovaného v 1. rade. Na uvedenú skutočnosť súd nevykonal dokazovanie iba sa stotožnil s tvrdením žalobcu a prisvedčil mu bez dôkazu. Žalovaní nikdy nemali povinnosť zaplatiť dlžnú sumu vo výške 1.304,49 Eur, pre neexistenciu platného právneho titulu i napriek tomu, že žalobca mal Listom zo dňa 12.08.2015 - Oznámenie o realizácii zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva Zmluva a Zmluva o zabezpečení č. 120136268 vyzvať žalovaného v 1. rade náhradu dlžnej sumy vo výške 1.394,49 Eur do 07.09.2015. Žalovaní nespôsobili škodu žalobcovi, a preto dôvodom na uplatnenie si sumy 1.394,49 Eur nemohla byť náhrada dlžnej sumy. Faktúra č. 12013626801, ktorou mali byť vyúčtované náklady spojené s predajom motorového vozidla v sume 187,60 Eur nie je platnou pohľadávkou žalobcu voči žalovaným. Na základe dohody o pristúpení záväzku č. 120136268 zo dňa 13.09.2013 pristúpil k Zmluve a Zmluve o zabezpečení zo dňa 13.09.2013 žalovaný v 2. rade, ktorý sa tak stal dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a to z dôvodu návrhu žalobcu, pričom ide o formálny úkon, ktorý mal vzniknúť z predchádzajúcich neplatných úkonov, pričom je i tento neplatný. Navyše ku dňu 13.9.2013 neexistovala splatná pohľadávka ani dlh ani záväzok žalovaného a tak logicky nebolo k čomu pristúpiť. Takáto dohoda odporuje zákonu. Poukázali na to, že žalobca nesprávne uviedol, že celkový dlh ku dňu žaloby predstavoval sumu 1.257,67 Eur s prísl., pretože žalovaný si mal požičať podľa zmluvy od predchodcu žalobcu finančné prostriedky v sume 4.953,80 Eur čo v konaní nebolo sporné, okrem skutočnosti, že nikdy úver žalovaným neposkytol. Žalovaný v 1. rade a popri ňom ako dlžník žalovaný v 2. rade mal zaplatiť za úver 48 splátok po 159,46 Eur spolu sumu 7.654,08 Eur čo v konaní podľa zmluvy nebolo sporné. Suma ako odplata za úver 7.654,08 Eur sa skladala z istiny 4.953,80 Eur a rozdielu 2.700,28 Eur, ktorá suma mala tvoriť dohodnutý úrok avšak po dobu splácania 48 mesiacov a to je 4 roky, čo v konaní nebolo sporné, avšak súd na toto neprihliadol a tak je sporná vypočítaná žalovaná suma. Úhrady, ktoré mal žalobca vynaložiť : citujú „Spolu vykonané úhrady predstavujú sumu vo výške 9.147,51 Eur. Zo sumy 10.517,04 Eur boli teda odpočítané úhrady vo výške 9.147,51 Eur ako aj suma vo výške 111,86 Eur (spracovateľský poplatok), ktorý si právny predchodca žalobcu v konaní neuplatnil. A teda 10.517,04 Eur - 9.147,51 Eur - 111,86 Eur = 1.257,67 Eur.“ nemôžu byť na ťarchu žalovaným, pretože žalovaní nie sú viazaní nákladmi žalobcu. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s uvedenými sumami a neodôvodnil sumu 10.517,04 Eur ako táto vznikla. Žalovaní zotrvávajú na tvrdení o neplatnosti postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt, pričom majú na to, že i napriek tomu, že súd o podaní návrhu zmeny na strane žalobcu rozhodol uznesením č.k. 15Cb/10/2018-52 zo dňa 07.08.2018, právoplatným dňa 03.09.2018, novým vlastníkom sa nestala spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Zotrvávajú na vyjadrení v podaní súdu doručeným dňa 12.02.2019, v ktorom uviedli, že v tomto konaní ide o spotrebiteľský úver, ktorý vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy. Zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. Postúpenie pohľadávky nebolo žalovaným nikdy oznámené. Majú na to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní. K námietke aktívnej legitimácie žalobca uviedol, že túto preukáže Oznámeniami o postúpení pohľadávky, ktoré boli žalovaným zaslané na adresu nimi uvedenú v Zmluve o zabezpečení, ktorá je zároveň aj adresou sídla resp. trvalého pobytu. Oznámenia mali byť zasielané doporučene dňa 23.05.2018 pod číslom zásielky RE528485489SK a pod číslom RE528484695SK, čo žalobca mal preukázať predloženými podacími hárkami zo dňa 24.10.2016 avšak majú za to, že nebolo relevantným spôsobom preukázané oznámenie o postúpení pohľadávky, pretože nebolo vykázané doručenie uvedených zásielok. Odvolatelia preto majú za to, že súd z takéhoto oznámenia nemôže vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení Oznámeniami o postúpení pohľadávky, pričom postúpenie pohľadávky zo dňa 23.05.2018 právny predchodca žalobcu sám potvrdil perfektnosť postúpenia tejto pohľadávky, pričom postúpenie pohľadávky oznámil žalovaným v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, pretože ide o prekážku v konaní ak nie je žalobca aktívne vecne legitimovaný. Pokiaľ ide o nimi vznesenú námietku premlčania, súd sa mal zaoberať aj premlčaním jednotlivých splátok, pretože majú za to, že nedošlo k platnému vyhláseniu splatnosti úveru, pretože suma pohľadávky žalobcu

bola sporná. Odvolatelia namietali, že nie je pravdivé tvrdenie súdu, že žalovaní neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnili, o odročenie pojednávania nepožiadali, pretože sa na pojednávanie dostavila podpredsedníčka Občianskeho združenia Centrum správnej pomoci Galanta, ktorá do spisu založila plnomocenstvo, ktorým bola splnomocnená v konaní na zastupovanie žalovaného v 2. rade Občianskym združením Centrum správnej pomoci Galanta, so sídlom Galanta, Staničná 1702/10. Majú za to, že žalovaný v 2. rade je bezpochyby spotrebiteľom v uvedenom zmluvnom vzťahu. V rozhodovaní súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd sa nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom ide o arbitrárne rozhodnutie, pričom majú právo na riadne odôvodnenie.

10. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenými osobami (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

12. Pokiaľ ide o námietku odvolateľov, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je riadne odôvodnené, odvolací súd z obsahu preskúmaného rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevyhotovil napadnutý rozsudok v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Je potrebné dať za pravdu odvolateľom, že závery v ňom obsiahnuté sú nedostatočné. Súd prvej inštancie síce v ods. 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tam uvedených, avšak zo zápisnice zo dňa 21.5.2019 (čl. 142 - 143) to nevyplýva. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne hodnotenie dôkazov v zmysle ust. § 191 C.s.p. Podľa § 191 ods. 1 C.s.p. vo všeobecnosti platí, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. V prvom prípade ide o posúdenie vierohodnosti poznatku z hľadiska druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona dôkaz vykonáva. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 6 MCdo 1/2010).

Nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku sú potom ešte umocnené nedostatočným právnym posúdením žalovanými uplatnenej námietky premlčania, keď súd v ods. 20. odôvodnenia skonštatoval, že uplatnený nárok premlčaný nebol, lebo žaloba bola podaná v 3 - ročnej zákonnej lehote premlčacej dobe, avšak neoznačil právnú normu, na základe ktorej posudzoval žalovanými uplatnenú námietku premlčania. Rovnako záver súdu, že došlo k uzavretiu zmluvy o pristúpení k dlhu a k postúpeniu pohľadávky a teda k zmene aktívnej legitímácie súd prvej inštancie žiadnym spôsobom právne neodôvodnil ani neuviedol, ktorú konkrétnu právnú normu aplikoval na zistený skutkový stav, na základe ktorej dospel k takémuto záveru, čo žalovaní namietali. Súd len odcitoval v odôvodnení ust. § 1 ods. 1, 2, § 261 ods. 1, § 497, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenie č. 87/1995 Z.z., § 255 ods. 1 C.s.p., avšak obsah uvedených noriem vôbec nevyložil, nevysvetlil, a preto v podstate nepreskúmateľne dospel k závere, prečo je žaloba v celom rozsahu dôvodná voči žalovaným. Súd sa vôbec nevysporiadal s námietkou žalovaných, ktorú vzniesli už v konaní pred súdom prvej inštancie, že im nebolo doručené oznámenie o postúpení predmetnej pohľadávky. Súd vôbec nevyhodnotil dôkazy predložené žalobcom (na čl. 85-86), ktoré mali podľa žalobcu preukazovať doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky, keď súd v odôvodnení len skonštatoval, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovaným riadne zaslané, ale vôbec sa nevysporiadal s tým, kedy malo byť žalovaným oznámenie o postúpení doručené. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na R 119/2003 „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez

toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ V odôvodnení absentuje odôvodnenie, prečo medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade nejde o spotrebiteľský spor, keď len samotné konštatovanie súdu v ods. 10 odôvodnenia, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský a to len v súvislosti nepripustením zastúpenia žalovaného v 2. rade na pojednávaní, nemožno považovať za dostatočné odôvodnenie.

Vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci nemožno vôbec hovoriť o odôvodnení v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Vydaním napadnutého rozsudku tak došlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý proces v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p.

13. Odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie im odňal možnosť konať pred súdom, keď pojednával v ich neprítomnosti, napriek tomu, že žalovaným v 2. rade bolo udelené plnomocenstvo na zastupovanie Občianskemu združeniu Centrum právnej pomoci. Z obsahu spisu vyplýva, že súd na pojednávaní dňa 21.5.2019 prijal uznesenie, ktorým nepripustil zastúpenie žalovaného v 2. rade Občianskym združením Centrum právnej pomoci Galanta. Zástupkyňa Občianskeho združenia Centrum právnej pomoci Galanta po tom, ako bola súdom oboznámená na pojednávaní dňa 21.5.2019, že súd nepripustil zastúpenie žalovaného v 2. rade, žiadala o odročenie pojednávania za účelom, aby si žalovaný v 2. rade mohol zvoliť advokáta, čo súd neakceptoval a pojednával v neprítomnosti strán. Vzhľadom k tomu, že splnomocnená zástupkyňa žalovaného v 2. rade až na pojednávaní bola súdom oboznámená, že súd zastúpenie žalovaného v 2. na pojednávaní nepripustil, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie takýmto nesprávnym procesným postupom, keď neumožnil žalovanému v 2. rade sa dať zastúpiť iným zástupcom na pojednávaní znemožnil strane (žalovanému v 2. rade), aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že rýchlosť konania nemožno nadradiť nad jeho kvalitu a nad to, aby ochrana ohrozených a porušených práv a chránených záujmov bola spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.11.2017 sp. zn. 11Co/195/2017)

14. Vzhľadom na vyššie uvedené je potom záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti nároku žalobu voči žalovaným, ktorý si uplatnil predmetnou žalobou, predčasný.

15. Vzhľadom k tomu, že u nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok a neprichádzalo do úvahy, aby odvolací súd v celom rozsahu nahradzoval úlohu súdu prvej inštancie a tiež z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovaným, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil vrátane závislého výroku o trovách konania a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 391 ods. 2 C.s.p., bude opätovne vec prejednať, postupovať v súlade s ust. § 181 ods. 2, 3 C.s.p., v prípade potreby doplniť dokazovanie, znova vychádzajúc z výsledkov dokazovania posúdiť žalobou uplatnený nárok, výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné potom vyhodnotiť vychádzajúc z hodnotenia dôkazov v súlade s ust. § 191 ods. 1 C.s.p., a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľov, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť. Súd prvej inštancie bude tiež dbať na to, aby odôvodnenie bolo presvedčivé, s uvedením skutočností, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z akých dôkazov pri tom vychádzal, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia, ktoré sa vysporiada so všetkými námietkami strán konania.

17. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

18. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 a § 421 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C.s.p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom